

saa svært at blive enige i denne Sag. Derfor gaar jeg ud fra, at det, som det ærede Medlem vilde sige med sine Bemærkninger, er, at de Takster, der anføres som Maksimaltakster, ogsaa skal opkræves.

Den ærede Ordfører kom i sin historiske Redegørelse videre ind paa Belysning af de Principper, som har været fremherskende ved Behandlingen af disse Lovforslag, og hævdede, at det stadig har været krævet af de fleste Medlemmer i Rigsdagen, at Statsbanerne skulde bære deres Drift og helst give et passende Overskud. Da disse principielle Betragtninger stadig fremsættes, og navnlig fra den ærede Ordførers Side, formoder jeg, at den ærede Ordfører ikke har hørt, at jeg nogle Gange har sagt, at jeg er enig med ham i de principielle Betragtninger. Der er altsaa ingen principiel Uoverensstemmelse mellem den ærede Ordfører og mig i det Spørgsmaal, at Statsbanerne bør give et saadant Overskud, at der deraf kan fremkomme en rimelig, en lille Rente af den Kapital, som er anbragt, og jeg kan ogsaa godt nærmere angive denne som noget i Retning af 3—4 pCt. Rente af den i Statsbanerne anbragte Kapital. Den eneste Forskel, der er mellem det ærede Medlems Anskuelse og mine, er, at jeg mener, at man kan ikke tage Konsekvensen af disse Anskuelse under saadanne Forhold som dem, vi nu lever under, og det er det, som har fundet sit Udtryk i Regeringens Stilling til den Sag. Vi mener ogsaa, at Folk i Almindelighed selv fuldt ud bør betale deres Smør, deres Brød, deres Kød, deres Fisk o. s. v., deres Forbrugsartikler. Det mener vi ogsaa, og paa det Omraade er vi sikkert principielt enige med den ærede Ordfører. Men under de Forhold, som nu eksisterer, mener vi ikke, at Befolkningen som Helhed er i Stand dertil, saa højt som Priserne efterhaanden er gaaet op, og derfor maa der foretages Foranstaltninger, som Staten bør bære Byrden af under disse Omstændigheder. Vi mener altsaa heller ikke under de nuværende Forhold, at det er muligt eller rettere at det er rimeligt at lægge over paa Befolkningen i Almindelighed den store Byrde, som er lagt paa Statsbanedriften paa Grund af de overordentlig opskruede Priser paa Brændsel og andre Artikler, som henhører til Statsbanedriften. Vi mener, at der er mere

Rimelighed i at lade denne ekstraordinære Byrde gaa ind i Rækken af de Byrder, som Staten har paataget sig at bære paa den almindelige Befolknings Vegne under disse Forhold. Vi mener, at det har været finansielt forsvarligt, og henviser i saa Henseende til Beskaffenheden af de ekstraordinære Skattelove, som er vedtagne i de forløbne Aar under Medvirkning af alle politiske Partier paa Rigsdagen. Disse Skattelove gaar ikke ud paa stærkt at forhøje Skattebyrderne for Befolkningen i Almindelighed, men de gaar ud paa at forhøje Skattebyrderne stærkt for den Del af Befolkningen i Særdeleshed, for hvem Krigstilstanden ikke, som for den almindelige Befolkning, har været en Byrde og en Kilde til økonomiske Sorger og Bekymringer, men for hvem Krigstilstanden har været en Kilde til Rigdom.

Det ærede Fler af sin Betænkning gjort sig til Talsmand for den Anskuelse, at det særlige Dyrtidstillæg paa ca. 131/2 Mill. Kr., som det andrager, skulde henføres til det almindelige Driftsunderskud. Men Forholdet har jo været dette, at paa de afslagne Statsregnskaber er dette særlige Dyrtidstillæg saavel for Statsbanerne som for Postvæsenet ligeom for Telegrafvæsenet, og for samtlige Statens Tjenestemænd opført under Finansministeriets Konto. Man har ikke forlangt et tilsvarende Hensyn taget til Dyrtidstillæget ved Postvæsenet; dér er man fra begge Rigsdagens Ting gaaet ud fra, at man kunde acceptere den Bogføring, som hidtil har fundet Sted. Nu har Udvalget været inde paa, at for Statsbanernes Vedkommende burde dette Dyrtidstillæg opføres under Driftsudgifterne som Underskud. Det kan man jo godt gøre, thi det er lige meget, hvad man gør her. Spørgsmaalet er, om man vil have det dækket; og om end Udvalget siger, at det vil have det dækket, tilsigter Ændringsforslaget ikke Dækning derfor, tværtimod. Hvis man udregner, hvad Flertallets Ændringsforslag giver Dækning for, vil det paa det nærmeste være Driftsunderskuddet uden Hensyn til Dyrtidstillæget. Jeg siger, hvis man udregner det, thi det er meget vanskeligt at vide, hvad Flertallets Ændringsforslag vil give i Indtægt, hvis det bliver vedtaget, fordi det er overordentlig svært at vide, hvor meget der i Virkeligheden vil gaa ind fra selve Trafikken. Der er Satser deri, som vil virke